

Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

► **B** ► **M1** KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) 2015/2290

av den 5 juni 2015

om tillfällig likvärdighet hos de solvensordningar som gäller i Australien, Brasilien, Kanada, Mexiko och Amerikas förenta stater och som gäller för försäkrings- och återförsäkringsföretag med huvudkontor i dessa länder ◀

(EUT L 323, 9.12.2015, s. 22)

Ändrad genom:

Officiella tidningen

	nr	sida	datum
► M1 Kommissionens delegerade beslut (EU) 2016/309 av den 26 november 2015	L 58	50	4.3.2016

Rättad genom:

► **C1** Rättelse, EUT L 328, 12.12.2015, s. 126 (2015/2290)

▼B▼MI

**KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU)
2015/2290**

av den 5 juni 2015

om tillfällig likvärdighet hos de solvensordningar som gäller i Australien, Brasilien, Kanada, Mexiko och Amerikas förenta stater och som gäller för försäkrings- och återförsäkringsföretag med huvudkontor i dessa länder

▼B

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) ⁽¹⁾, särskilt artikel 227.5, och

av följande skäl:

- (1) I direktiv 2009/138/EG fastställs en riskbaserad tillsynsordning för försäkrings- och återförsäkringsföretag i unionen. En fullständig tillämpning av direktiv 2009/138/EG för försäkrings- och återförsäkringsföretag i unionen kommer att inledas den 1 januari 2016. Även om direktiv 2009/138/EG kommer att tillämpas fullt ut från och med den 1 januari 2016 får kommissionen redan anta detta delegerade beslut i enlighet med artikel 311 i direktiv 2009/138/EG.
- (2) Artikel 227 i direktiv 2009/138/EG relaterar till likvärdighet avseende försäkringsgivare i tredjeland som ingår i grupper med huvudkontor i unionen. Genom en delegerad akt från kommissionen tillåts dessa grupper, vid ett positivt fastställande av likvärdighet i enlighet med artikel 227 i direktiv 2009/138/EG och när avräknings- och sammanläggningsmetoden används som konsolideringsmetod för deras gruppvisa rapportering, att ta hänsyn till beräkningen av kapitalkrav och tillgängligt kapital (egna medel) enligt bestämmelserna i jurisdiktion utanför EU i stället för att beräkna dem på grundval av direktiv 2009/138/EG för beräkning av solvenskraven på gruppnivå och medräkningsbara kapitalbasmedel.
- (3) I artikel 227.5 i direktiv 2009/138/EG föreskrivs fastställandet av tidsbegränsad tillfällig likvärdighet för tredjeländer vars solvensordningar inom försäkringsbranschen uppfyller vissa kriterier. Ett beslut om tillfällig likvärdighet gäller under en period på tio år med möjlighet till förlängning.
- (4) Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten (Eiopa) har lämnat rådgivning till kommissionen i enlighet med artikel 33.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 ⁽²⁾ som bidrar till bedömningen av tredjeländer i

⁽¹⁾ EGT L 335, 17.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/79/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 48).

▼B

enlighet med artikel 227.5 i direktiv 2009/138/EG ⁽¹⁾. När det gäller Förenta staterna har den dialog som inleddes 2012 i syfte att uppnå bättre ömsesidig förståelse för respektive försäkringsregelverk och tillsynsordningar varit den huvudsakliga ramen för ömsesidigt utbyte av information, vilket ledde till den slutsats som nåddes i detta beslut.

- (5) I Australien krävs i standarderna the Life and General Insurance Capital Standards (LAGIC) (General Insurance Prudential Standard (GPS) 110: Capital Adequacy, Life Insurance Prudential Standards (LPS) 110: Capital Adequacy) att försäkringsgivarna beräknar kapitalkraven för försäkringsrisk, försäkringskoncentrationsrisk, tillgångsrisk, tillgångskoncentrationsrisk, operativ risk och sammanläggningsförmån. En total balansräkningsmetod används. Det finns ett minimikapitalkrav (Prudential Capital Requirement, PCR). Försäkringsgivare ska också vara skyldiga att inrätta en intern process för bedömning av kapitalbehov (ICAAP) som beskriver de åtgärder som måste genomföras för att korrigera en minskning av kapitalet genom fastställda punkter över minimikapitalkravet. Skadeförsäkringsgivare tillåts använda interna modeller under förutsättning att dessa godkänns av Australian Prudential Regulation Authority (Apra). Standarderna GPS 220 och LPS 220 (riskhantering) kräver en ram för riskhantering, som minst ska omfatta en riskhanteringsstrategi som beskriver strategier för riskhantering, förfaranden, ledningsansvar och interna kontroller. Försäkringsgivare måste till Apra rapportera sin solvens, finansiella ställning, finansiella resultat, kapitalkrav, investeringar, tillgångar och tillgångskoncentrationer, premier och uppgifter om skadeanspråk, skulder och tekniska avsättningar samt exponeringar utanför balansräkningen. Med stöd av bolagslagen Corporations Act 2001 är företag skyldiga att utarbeta och lämna in årsredovisningar till Australian Securities and Investments Commission. För livförsäkringsgivare, skadeförsäkringsgivare och försäkringsgrupper finns ytterligare upplysningskyldigheter i fråga om kapitalförvaltning och kapitalkrav. Apra kan dela information med andra finansiella tillsynsmyndigheter. Apra har undertecknat det multilaterala samförståndsavtalet om samarbete och informationsutbyte mellan Internationella organisationen för försäkringstillsynsmyndigheter (IAIS MMoU), och har ingått samförståndsavtal med utländska tillsynsmyndigheter (inklusive ett antal tillsynsmyndigheter inom EU). Apra är självständigt ansvarig för reglering och tillsyn av försäkringsgivare

⁽¹⁾ Eiopas likvärdighetsbedömning för Brasilien av den 10 mars 2015.
Eiopas likvärdighetsbedömning för Bermuda av den 9 mars 2015.
Eiopas likvärdighetsbedömning för Kanada av den 28 januari 2015.
Eiopas likvärdighetsbedömning för Australien av den 16 juli 2013.
Eiopas likvärdighetsbedömning för Mexiko av den 16 juli 2013.

▼B

och bara Apra som kan tillåta ett företag att bedriva försäkringsverksamhet i Australien. Apra har befogenhet att utfärda tillsynsstandarder som gäller som lagstiftning. Ingen nuvarande eller tidigare Apra-anställd har rätt att lämna ut konfidentiella uppgifter som erhållits i samband med fullgörandet av uppgifter eller befogenheter, vilket kan leda till påföljd enligt lagstiftning. Utlämnande av information till en domstol är strikt begränsat.

- (6) I Bermuda föreskrivs i försäkringslagen två andra kapitalkrav för försäkringsgivare än captivebolag ⁽¹⁾: en minsta solvensmarginal (MSM) och ett förstärkt kapitalkrav (ECR), tillämpliga på både affärsdrivande livförsäkringsgivare och skadeförsäkringsgivare. Det förstärkta kapitalkravet bestäms av det relevanta grundläggande solvenskapitalkravet (BSCR) enligt en standardmodell eller försäkringsgivarens godkända interna kapitalmodell, förutsatt att det förstärkta kapitalkravet minst är likvärdigt med försäkringsgivarens minsta solvensmarginal. Det grundläggande solvenskapitalkravet täcker följande risker: kreditrisk, spreadrisk, marknadsrisk, premierisk, reservrisk, ränterisk, katastrofrisk och operativ risk. En målkapitalnivå på 120 % av det förstärkta kapitalkravet används som en tidig varning i fråga om solvensgränsvärdet. Uppfyllandet av kapitalreglerna skiljer sig åt för olika kategorier av försäkringsgivare. Försäkringslagen innehåller också bestämmelser om företags skyldigheter att rapportera om sin solvenssituation. The Bermudan Monetary Authority (BMA) är den oberoende reglerings- och tillsynsmyndigheten. De flesta bermudiska försäkringsgivare är skyldiga att utarbeta ytterligare finansiella rapporter i enlighet med International Financial Reporting Standards (IFRS). I annat fall får försäkringsgivare använda allmänt erkända redovisningsprinciper som godkänts av BMA. Försäkringsgivare måste offentliggöra sin redovisning som innehåller kvantitativa och kvalitativa uppgifter. BMA får ingå avtal och utbyta information med utländska tillsynsmyndigheter. Det har undertecknat IAIS MMoU. BMA är bunden av sekretesslagstiftning som kräver att information avseende verksamheten eller frågor om finansinstitut som står under tillsyn eller personer som hanterar dem och som erhålls genom BMA:s personal, ska behandlas konfidentiellt.
- (7) I Brasilien fastställs i dekretlag nr 73/1966 att försäkringsgivare, för att garantera alla sina skyldigheter, ska fastställa tekniska bestämmelser, särskilda fonder och bestämmelser i enlighet med de kriterier som fastställts av the National Council of Private

⁽¹⁾ Försäkringslagen fastställer olika kategorier av försäkringsgivare som omfattas av olika bestämmelser. Captivebolagen utgör en särskild kategori av försäkringsgivare, vilket inte har tagits med i Eiopas bedömning och som inte omfattas av denna rättsakt.

▼B

Insurance (CNSP). Enligt resolution CNSP 316 är minimikapitalkravet (CMR) det högre av grundkapitalet och riskkapitalet. Grundkapitalet är ett fast belopp kopplat till typ av företag och de regioner där försäkringsgivaren fått tillstånd att bedriva verksamhet, medan riskkapitalet är summan av kapitalkraven för teckningsrisker, kreditrisker, operativa risker och marknadsrisker. För de flesta försäkringsgivare är riskkapitalet högre än grundkapitalet, och bestämmer därmed minimikapitalkravet. I resolution CNSP 3162/2014 fastställs reglerna för användning av en intern modell som ett alternativ till en standardformel för beräkning av minimikapitalkravet. Det finns tillämpliga krav på minsta företagsstyrning. Försäkringsgivare måste ha interna kontroller över sin verksamhet, informationssystem och uppfylla rättsliga krav. The Superintendência de Seguros Privados (Susep) ansvarar för tillsynen av den brasilianska försäkringsbranschen. Susep sorterar under finansministeriet som det verkställande organet för de regler som CNSP fastställt. Dess verkställande råd har oberoende bemyndigande att fastställa Suseps allmänna strategier för reglering och efterlevnad av CNSP:s resolutioner inom sitt behörighetsområde. Försäkringsgivare är skyldiga att lämna uppgifter om kapital, tillgångar, skulder, Suseps månatliga inkomster och utgifter samt kvartalsvisa uppgifter om transaktioner, balansräkning och resultaträkning. Försäkringsgivare måste offentliggöra sina finansiella rapporter som ska innehålla kvantitativa och kvalitativa uppgifter. Susep kan ingå avtal och utbyta information med utländska tillsynsmyndigheter. Susep har undertecknat IAIS MMoU. Information får endast användas för tillsynsändamål inom ramen för Suseps tillsynsfunktioner. Vidare används information som erhållits från annan myndighet bara för de syften som avses i denna begäran. Suseps anställda och tidigare anställda är enligt lagstiftning bundna av sekretess.

- (8) I Kanada åläggs försäkringsgivare genom försäkringsbolagslagen att upprätthålla tillräckligt med kapital. I de riktlinjer som offentliggjorts av tillsynsmannen för finansinstitut (Office of the Superintendent of Financial Institutions, Osfi) fastställs detaljerade standarder. De tillämpliga kapitalkraven för försäkringsgivare är det minsta permanenta kapital- och överskottskravet (Minimum Continuing Capital and Surplus Requirement, MCCR) för livförsäkringsgivare och minimikapitaltestet (MCT) för skadeförsäkringsgivare. Det minsta permanenta kapital- och överskottskravet och minimikapitaltestet hanterar risker som avser tillgångar och skulder både i och utanför balansräkningen. Skadeförsäkringsgivare är skyldiga att inneha kapital som överstiger 100 % av minimikapitaltestet, samtidigt som livförsäkringsgivare åläggs att inneha kapital som överstiger 120 % av det minsta permanenta kapital- och överskottskravet. Under dessa nivåer har försäkringsgivare inte rätt att bedriva verksamhet. Utöver dessa krav finns det en tillsynsmålkapitalnivå på 150 % av minimikapitaltestet för

▼B

skadeförsäkringsgivare respektive det minsta permanenta kapital- och överskottskravet för livförsäkringsgivare. Kapitalkraven beräknas i enlighet med en standardformulering. Användning av interna modeller tillåts bara i mycket begränsade fall. Försäkringsgivare ska också vara skyldiga att inrätta ett internt mål för kapitalrelationen på grundval av en egen risk- och solvensbedömning (Orsa), inbegripet föreskrivna stresstester som tar hänsyn till försäkringsgivarens särdrag. Tillsynsmannen för finansinstitut (Osfi), den kanadensiska tillsynsmyndigheten, är ett oberoende, självfinansierande federalt organ. Varje reglerad försäkringsgivare är skyldig att lämna granskade årsredovisningar och kompletterande information till Osfi, tillsammans med en revisionsberättelse, en rapport från en utsedd aktuarie, en rapport om ett dynamiskt kapitalkravstest som sammanfattar resultaten av olika stresstester, och kvartalsvisa uppgifter om kapital situationen. Försäkringsgivare är också skyldiga att utarbeta och på begäran lämna en egen risk- och solvensbedömning varje år för att fastställa ett internt kapitalmål. Osfi kan ingå avtal och utbyta information med utländska tillsynsmyndigheter. Osfi anslöt sig till IAIS MMoU i juli 2012. Osfi är bunden av sekretesslagstiftning som kräver att information avseende verksamheten eller frågor om finansinstitut som står under tillsyn eller med avseende på personer som hanterar dem, som erhålls genom Osfis personal, ska behandlas konfidentiellt.

- (9) I Mexiko trädde den rättsakt om fastställande av en reviderad tillsynsram för försäkringar, Ley de Instituciones de Seguros y de Fianzas (LISF), i kraft den 4 april 2015. Inom ramen för LISF, tillämpas solvenskapitalkravet (SCR), som omfattar teckningsrisker, finansiella risker och motpartsrisker. Stresstester görs minst en gång om året (dynamiskt solvenstest). Den mexikanska ordningen medger användning av antingen en standardformel eller en intern modell för beräkning av solvenskapitalkravet. The Comisión Nacional de Seguros y Fianzas (CNSF) ansvarar för tillsynen av liv- och skadeförsäkringsgivare i Mexiko. Den har rätt att självständigt bevilja licens eller återkalla licens från försäkringsgivare och genomför stresstester minst en gång per år. Försäkringsgivare måste lämna uppgifter om sin organisation, verksamhet, redovisning, investeringar och kapital till CNSF minst en gång per kvartal. De måste också redovisa sina mål, strategier och praxis vad gäller kvarhållande av risk, risköverföring eller riskbegränsning och de måste offentliggöra kvantitativa och kvalitativa uppgifter om sin verksamhet, tekniska och finansiella situation och risker. CNSF kan samarbeta och utbyta information med utländska tillsynsmyndigheter om det finns en överenskommelse om utbyte av information. Ett antal sådana överenskommelser har införts och CNSF ansökte om att få ansluta sig till IAIS MMoU under 2010. Om en överenskommelse om informationsutbyte finns mellan CNSF och en utländsk tillsynsmyndighet måste CNSF begära att den utländska tillsynsmyndigheten lämnar sitt förhandsmedgivande innan den lämnar ut den information som CNSF tillhandahöll. Ingen person som är eller var

▼B

CNSF-anställd har rätt att lämna ut konfidentiella uppgifter. De krav på tystnadsplikt som fastställs i den nationella lagstiftningen och eventuella brott mot tystnadsplikten leder till påföljder.

- (10) I Förenta staterna är reglering och tillsyn av försäkring och återförsäkring i princip statligt styrda. Försäringsgivare måste efterleva den relevanta lagstiftningen i varje stat i vilken de tecknar försäkringsavtal och tillsyn över försäringsgivare är i händerna på oberoende statliga tillsynsmyndigheter enligt försäkringskommissionärer. Statliga kapitalkrav bygger på den riskbaserade lagstiftningsmodellen för kapital (National Association of Insurance Commissioners (NAIC) Risk-Based Capital (RBC) Model Law), som har antagits av alla stater. Den riskbaserade standardformeln omfattar de mest väsentliga riskerna för var och en av de huvudsakliga försäkringstyperna (livförsäkring, egendomsförsäkring, skadeförsäkring med undantag av brand-, sjö- och kreditförsäkring samt sjukförsäkring), som möjliggör användning av interna modeller för specifika produkter och riskmoduler. Den riskbaserade modellen beräknas med hjälp av koefficienter för olika tillgångar, premier, anspråk, utgifter och reservposter. Det finns fyra nivåer av kvantitativa kapitalkrav med olika tillsynsinterventioner i varje enskilt fall: Företagsåtgärdsnivå, lagstiftningsåtgärdsnivå, godkänd kontrollnivå och obligatorisk kontrollnivå. Förenta staterna har en egen risk- och solvensbedömning för försäringsgivare som är jämförbar med den som gäller i Solvens II. Vad gäller rapportering och transparens finns det standardiserade rapporteringskrav som främst omfattar affärsverksamhet och resultat, riskprofil, vilka värderingsmetoder och antaganden som använts, kapitalkrav och förvaltning. Finansiella rapporter, inklusive yttranden från aktuarien och revisionsutlåtanden, offentliggörs för allmänheten. Statliga försäkringskommissionärer får utbyta konfidentiell information med utländska tillsynsmyndigheter, under förutsättning att mottagaren samtycker till att behålla informationen konfidentiell. De kan också ingå överenskommelser om utbyte och användning av konfidentiell information. Ett antal samförståndsavtal om informationsutbyte har undertecknats mellan unionens tillsynsorgan och staters försäkringsavdelningar. Ett antal statliga försäkringsavdelningar har undertecknat IAIS MMOU, och flera andra har nyligen ansökt om det. I det krav på konfidentialitet som införlivats i nationell lagstiftning på grundval av lagstiftningsmodellen NAIC föreskrivs att information som erhållits av nationella tillsynsmyndigheter är konfidentiell och att dessa ska bevara konfidentialiteten vad gäller den information som har mottagits från utländska tillsynsmyndigheter. Personal vid nationella tillsynsmyndigheter omfattas av tystnadsplikt enligt lagstiftningen på nationell nivå.

▼B

- (11) Efter dessa bedömningar bör de tredjeländers solvensordningar som omfattas av detta beslut anses uppfylla kriterierna för tillfällig likvärdighet som fastställs i artikel 227.5 i direktiv 2009/138/EG, med undantag av regler för captivebolag i Bermuda, vilka omfattas av ett annat regelverk.
- (12) Den inledande perioden för den tillfälliga likvärdighet som fastställs i detta beslut bör vara tio år. Kommissionen får dock göra en särskild översyn som avser ett enskilt tredje land eller territorium när som helst utanför den allmänna översynen, om relevant utveckling gör det nödvändigt för kommissionen att göra en förnyad bedömning av den likvärdighet som fastställts i detta beslut. Kommissionen bör därför fortsätta att, med tekniskt bistånd från Etiopien, övervaka utvecklingen av nu gällande ordningar i de tredjeländer som omfattas av detta beslut och uppfyllandet av de villkor utifrån vilka detta beslut har antagits.
- (13) Direktiv 2009/138/EG ska tillämpas från och med den 1 januari 2016. Genom detta beslut bör därför också tillfällig likvärdighet beviljas från och med det datumet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

▼M1*Artikel 1*

De solvensordningar som gäller i Australien, Brasilien, Kanada, Mexiko och Förenta staterna och som är tillämpliga på försäkrings- och återförsäkringsföretag med huvudkontor i dessa länder ska preliminärt anses vara likvärdiga med den ordning som föreskrivs i avdelning I kapitel VI i direktiv 2009/138/EG.

▼B*Artikel 2*

Tillfällig likvärdighet ska beviljas för en period på tio år från och med den 1 januari 2016.

Artikel 3

Detta beslut träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.